

De aquesta manera terminá 'l coloqui entre lo rey y son fill, aquest quedá discorreguent com y ahont podria trovar la muller que li convenia; pero per sa desgracia no atinava ab cap dama que al mateix temps de ser digne del trono correspongués á son ideal de perfeccions que tenia imaginat.

Com passessin los dias y se trobés sempre ab la mateixa dificultat resolgué parlarne á la reina sa mare, aquesta aconsellá á son fill que consultés lo cas á un penitent molt sant y sabí que vivia apartat del mon en un punt molt desert bastant lluny de la ciutat. Aixís ho practicá son fill, pero com aquest sols li contestés que no devia precipitarse en questió de tanta importancia; que ho encomanés á Deu y que Aquest ja li inspiraria lo que devia fer, lo príncep doná poca importancia al consell y encare que fent alguna cosa de lo aconsellat fou ab poca fé y poca constancia, de manera que als pochos dias estava altre volta frisós per no trovar solució á son casament. Discorrent de nou ab qui podria consultar, se li ocoregué parlarne al fill de un maguato molt entrant al palau y de gran confiança de son pare, ab qual fill ell havia fet ja bastant intimitat. Enterat aquest del cas li aconsellá que consultés ab una bruixa de molta fama que prop de la ciutat vivia y aquesta coneedora de molts secrets li donaria lo camí per trovar lo que tant desitjava, oferintse ell mateix per acompanyarlo á la entrevista. No sens repugnancia consentí 'l príncep á tal proposta, mes consentí y quedaren acordats en lo modo y manera de fer la visita á la esmentada bruixa.

L' endemá á deshora de la nit sortia 'l príncep per una porta falsa del palau y per primera vegada ignorantho llurs pares y no lluny de la mateixa l' esperava ja son acompanyant per donar son primer pas per un camí de llargas desventuras.

Arrivats que fóren á la cova ó gruta hont vivia la bruixa trucren y se sentí una veu que murmuraba certas paraulas misteriosas que contestadas degudament per lo company del príncep s' obri tot seguit la petita porta que impedia l' entrada á la gruta. Tan prompte foren dins com la dona adivina afectant haver conegut lo príncep á pesar de son disfrás sols per virtut de la seva mágica, se prosterna á sos peus y feu constar l' indignitat de rébrer en sa miserable cova tan alt personatge. Aquesta introducció y 'l misteri que per tot arreu dominava ab objectes estranys y terrorífichs al-